

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 8. De conjugio leprosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

jugatum, d.e. Significasti. Ideoque si quæ errore ducta cum alieno marito, tanquam cum cælibe, contraxerit, non prohibetur, defuncta uxore illius, in novum matrimonium cum eodem coavenire, *d.e. i.e. Veniens hoc sit.* quemadmodum & si adulterium tantum intercesserit, nullo contractu matrimoniali aut sponsalitio admixio, *d.e. Significasti, e. Cum haberet s.hoc sit.*

Extra prædictos casus non dirimi matrimonium, inter adulteros contractum, patet ex can. Denique XXI. q. 1. Ratio autem cur istis casibus impeditum matrimonium inter adulteros, est, ne ob matrimonii spem detur ansa & occasio interficie ad conjugis.

Sed quomodo, inquires, Ecclesia potuit hoc impedimentum indicere infideli à sua iurisdictione omnino exempto? Respondeo, non indixisse illi, nec indicare potuisse, sed fidei, ut perpetuo nequeat cum infideli, licet ad fidem convertatur, matrimonium contrahere.

TITULUS VIII.

De conjugio Leprosorum.

1. Matrimonium propter lepram supervenientem non dissolvitur.
2. Sponsalia de futuro dissolvi possunt.

DE lepra superveniente, cum hæc solvat sponsalia de futuro, quæri meritò poterat, an etiam matrimonium contractum dirimat. Et dicendum, lepræ morbum matrimonii impedimentis minimè annometandum esse, & proinde nec ipsum matrimonium, quippe individuum & indissolubile vinculum continens, nec ejus effectum propter lepram, vel aliud morbi genus supervenientis, dissolvi: Tenerique matrimonio conjuctos, non obstante lepra superveniente, scilicet conjugali affectione tractare, vel ad perpetuam continentiam vivendam inducendos esse, *e. i. & 2. hoc sit.* Imò possunt etiam leprosi matrimonium contrahere, si invenerint, quiccos accepere velint;

obliganturque sibi invicem reddere debitum, licet infirmus à sano illud exigat, *d.e. 2.*

2. Verum si sponsalia tantum de futuro contracta sint, potest alterob supervenientem lepræ morbum à sponsalibus resiliere, *e. ult. hoc s.* sicut & ob aliam quamlibet enormem deformitatem supervenientem, quia sponsalia intelliguntur contracta, rebus in eodem statu permanentibus, *e. Quemadmodum sup. De jure-jurando.*

TITULUS IX.

De conjugio servorum.

1. Error persona est impedimentum impediens & dirimens.
2. Similiter error conditionis servitus.
3. Estque hoc impedimentum juris Ecclesiastici, non naturalis.
4. Ignarus conditionis servitus propriâ auctoritate recedere ab uxore potest.
5. Valet matrimonium liberi cum liberta, servi sum ancilla &c.
7. Error circa bona fortunæ nec impedit nec dirimit.

Agitur hic de impedimento conditionis & erroris. Ubi observandum, errorem in contrahendo matrimonio contingere dupliciter, aut circa personam, aut si quis cum una quamvis contrahat, purans ecclesiam: Aut circa conditionem & statum personæ, ut si putetur liber, qui verus est servus: Aut circa fortunam, ut si putetur dives, qui est pauper: Aut denique circa alias qualitates, ut si putetur nobilis aut virgo, quæ talis non est.

1. Ex his error persona impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum. Sive antecelerit, id est, præbuerit causam contractui matrimoniali, quippe qui alias fecitos non fuisset; sive comitatus fuerit, id est, non induxerit ad contrahendum, quo tamen non existente contractum fuisset matrimonium. Ratio est, quia iverque hic error tollit consensum voluntarium in personam praesentem, qui tamen consensus est causa